

Anders Fogh Rasmussens tale ved Venstres landsmøde

Taler

Anders Fogh Rasmussen
Statsminister

Dato

20. november 2004

Sted

Herning

Det er 20. november i dag.

Det er lidt af en festdag. Ikke blot fordi vi er samlet her til landsmøde. Men også fordi i dag – for nøjagtig tre år siden – vandt Venstre en historisk valgsejr.

Den 20. november 2001 er en særlig dag i dansk politisk historie. Den danske befolkning ønskede - og fik - et politisk systemskifte. Venstre blev Danmarks største parti. Over én million stemmer. Helt præcist 31,2 pct. af stemmerne ved folketingsvalget.

Samme dag blev der holdt kommunalvalg. Og Venstre blev også det største kommunale parti.

Vi fik et klart mandat af vælgerne. Et mandat til at sikre forandring i det danske samfund. Ikke en liberal revolution. Men en forandring, der skulle gå hånd i hånd med tryghed.

Det mandat har vi nu i tre år forvaltet med ansvarlighed og fasthed.

Før valget afgav vi klare løfter til befolkningen. Dem har vi ført ud i livet med beslutsomhed og punktlighed.

Her tre år senere kan vi gøre status og sige: Det går godt i Danmark.

Vi har en solid økonomi. Én af de stærkeste i Europa. Vi har et rekordstort overskud på betalingsbalancen. Overskuddet på de offentlige finanser er blandt de største i Europa. Den offentlige gæld er nedbragt med over 17 mia. kr. siden 2001. Og renten er meget lav.

Solide overskud. Nedbringelse af gæld. Samtidig med, at skatterne er blevet sat ned.

Vi indførte et skattestop fra regeringens første dag. Og det har vi overholdt. Ja, vi er endda gået videre. I år har vi givet skattelettelser for næsten 10 mia. kr.

Nu ved befolkningen, at skattelettelser ikke blot er noget, man taler om. Med denne regering er det også noget, man gennemfører.

Med Venstre ved magten, så blir det til noget.

Ledigheden er begyndt at falde. Beskæftigelsen er stigende og vil næste år være højere end nogensinde før.

Regeringens politik med skatteenedsættelser og Forårspakke virker. Vi er på rette spor.

Det har været tre travle år. Og jeg vil gerne takke alle jer, der til daglig slider og slæber i Venstres organisation.

Jeg vil gerne sige til jer, vore tillidsfolk fra hele landet: Jeg er taknemmelig over den kolossale indsats, I præsterer. Jeg siger tak til hver enkelt af jer. Og jeg vil bede jer bringe denne tak med tilbage til medlemmerne af jeres lokale foreninger.

Også tak til Venstres hundreder af kommunalpolitikere. Det sidste år har været meget travlt for jer. I er i fuld gang med at føre kommunalreformen ud i livet. Det er en stor sag. Det er også en svær sag. Men reformen skrider roligt fremad. Ikke mindst takket være jeres ansvarsbevidsthed. Og jeg vil gerne takke Venstres politikere i kommuner og amter for jeres bidrag til at overholde skattestoppet.

Et skattestop skal være et skattestop – også i amter og kommuner.

Jeg vil også gerne takke Venstres folketingsgruppe. Og takke ministrene. I gør et dygtigt arbejde for at få regeringens politik ført igennem. Det er en stor glæde for mig at se, hvor professionelt I lever op til det særlige ansvar, som hviler på Venstre i disse år. Tak til hver og én af jer!

Og endelig vil jeg gerne sende en hilsen til vor regeringspartner – De Konservative. Venstre og De Konservative har et historisk godt samarbejde i disse år. Tak til de konservative ministre for et dygtigt arbejde. En særlig tak til den konservative leder, Bendt Bendtsen. Jeg vil gerne sige til jer alle sammen: Det er en daglig glæde at arbejde sammen med et menneske som Bendt Bendtsen. En mand, som kan træffe beslutninger. Og en mand, som er til at stole på. Tak for et loyalt og tillidsfuldt samarbejde!

Inden jeg tager fat på den hjemlige situation vil jeg – lidt utraditionelt – sende en hilsen til et andet land.

Forleden blev den hollandske filminstruktør, Theo van Gogh, myrdet på åben gade i Amsterdam.

Myrdet af islamiske fundamentalister. Myrdet, fordi han havde lavet en kritisk film om islam og kvindeundertrykkelse.

Filmen var inspireret af en somalisk kvinde med muslimsk baggrund. Ayaan Hirsi Ali. Hun har også fået dødstrusler. Hun er nu gået under jorden. Og må leve stærkt beskyttet.

Ayaan Hirsi Ali er i øvrigt parlamentsmedlem for Venstres søsterparti i Holland, det liberale VVD.

Nu er vi altså kommet dertil, at det også i Europa kan koste livet at udnytte sin ytringsfrihed. Kommet dertil, at et parlamentsmedlem må leve i skjul. Blot fordi ytringsfriheden er brugt til at sige noget kritisk om islam.

Lad mig sige det, så det ikke kan misforstås: I et frit folkestyre kan vi udtale os kritisk om hvad som helst og hvem som helst. I et moderne, oplyst samfund kan alt blive underkastet kritisk analyse og debat. Biblen såvel som Koranen.

Vi må på det kraftigste fordømme disse brutale overgreb på ytringsfriheden.

Drabet på Theo van Gogh er mere end et drab på et enkelt menneske. Det er et angreb på de grundværdier, som vore frie og demokratiske samfund bygger på.

Jeg udtrykker min medfølelse med Theo van Goghs nærmeste. Jeg udtrykker min solidaritet med det hollandske folk, som er blevet angrebet på den frihed og det frisind, som altid har kendetegnet Holland.

Og jeg sender de varmeste hilsener til vor liberale kollega, Ayaan Hirsi Ali.

Et parlamentsmedlem, som må leve i skjul i ét af verdens frie lande. Forfulgt af skånselsløse terrorister. Et offer for den religiøse fundamentalisme, som nu også har slået rod i Europa.

Hvis vi dukker hovedet i denne sag, så forråder vi vore frihedsideal. Til islamiske fundamentalister og tyranner og terrorister af alle slags må vi sige klart og tydeligt: Vi hylder friheden. Vi hylder frisindet. Vi hylder fremskridtet.

Derfor hylder vi de mennesker, der kæmper mod undertrykkelse. De, der kæmper for friheden. De, der kæmper for respekten for det enkelte menneske.

Derfor hylder vi Ayaan Hirsi Ali.

For tre år siden vandt Venstre valget under overskriften, ”Tid til forandring”.

Og der kom forandring.

Vi har gjort op med fortidens beton- og systemtænkning. Vi har sat mennesket før systemet.

Tag sygehusene som eksempel. Kan I huske før regeringsskiftet? Da stod patienterne på venteliste til syge-

husene i månedsvis uden selv at kunne gøre noget. Jo, de, der havde pengepungen i orden, de kunne vælge frit. De kunne betale sig til en hurtigere behandling på privat hospital eller i udlandet. Det var frit valg for de rige. Nu

har vi indført et frit valg for alle – uanset pengepung. For det koster ikke at benytte det frie valg. Et socialt retfærdigt frit valg.

Den tidligere regering magtede ikke at løse den opgave. For de nødvendige løsninger passede ikke ind i socialdemokraternes systemtankegang.

Heldigvis for os alle, har vi nu fået en sundhedsminister, som ikke er tynget af ideologiske bindinger. En minister, som handler resolut, og gør det, der er brug for.

Det var tid til forandring. Og der kom forandring.

Før valget afgav vi klare løfter. Dem har vi gennemført.

Vi lovede 1 1/2 mia. kr. ekstra til sygehusene. Og frit valg til patienterne. Det er gennemført.

Ja, vi har gjort mere end det. Vi har tilført sygehusene over 3 mia. kr. ekstra fra 2002 til 2005. Og det virker. Der opereres nu hvert år 70.000 flere på vore sygehuse, end da regeringen trådte til. Og ventetiderne er faldet markant.

Vi har givet alle borgere ret til at vælge at blive behandlet på et privat eller udenlandsk sygehus, hvis ventetiden på de offentlige sygehuse er lang. Det har hjulpet over 37.000 patienter til at komme hurtigere i behandling for deres sygdom.

Pligten til at vente er blevet afløst af retten til at vælge.

Før valget lovede vi 500 mio. kr. ekstra til hjemmehjælp. Og frit valg af hjemmehjælp og ældrebolig. Det er gennemført.

Ja, vi har gjort mere end det. De mindst bemidlede pensionister har fået en særlig ydelse på godt 5.000 kr. om året.

Men det handler ikke kun om penge. Det handler først og fremmest om respekt og værdighed for de mennesker, der har brug for hjælp i hjemmet. De skal have lov at vælge en anden løsning, hvis det offentlige tilbud ikke er godt nok.

Tag f.eks. Vivian og Andreas Jørgensen i Vejen. De første få måneder i deres nye hjem oplevede de, at deres hjemmepleje blev varetaget af 11 forskellige personer.

Det blev de trætte af. Så de valgte en privat hjemmehjælp. Det har de kun haft gode erfaringer med.

Eller tag Lis Schrøder fra Århus. Hun blev som 51-årig ramt af sclerose og fik brug for hjemmepleje. Hun har valgt en privat hjemmehjælp. Hun sætter pris på, at firmaet sender en medarbejder, der har rengøring som fag. Hun vil gerne selv have indflydelse på, hvem der kommer for at gøre rent.

Faktisk er der 24.000, der gør som Lis og Vivian og Andreas.

Lad mig slå fast med det samme: De kommunale hjemmehjælpere gør et fantastisk arbejde. Og jeg tror, at langt de fleste er tilfredse med den kommunale hjemmehjælp.

Men det hører med til respekt og værdighed og god omsorg, at de, der har brug for hjemmehjælp, frit kan vælge, hvem de vil have inden for i deres hjem.

Vi skal ikke umyndiggøre mennesker. Derfor skal de have frit valg.

Før valget lovede vi ét års fleksibel barselsorlov. Det er gennemført.

Det betyder, at forældrene har fået mulighed for mere tid sammen med børnene i deres første leveår. Og vi ser også en anden glædelig udvikling. Fædre tager mere barselsorlov. For mændene er den gennemsnitlige barselsorlov steget fra godt to uger til knap 4 uger.

Og vi har gjort mere end det. Vi har fordoblet SU'en til enlige forældre, som studerer. Studerende forældrepar har også fået bedre SU. Vi vil gerne gøre det økonomisk mere overkommeligt at få børn allerede i studietiden.

Før valget lovede vi en stramning af udlændingepolitikken. Det er gennemført.

Og det virker. Antallet af opholdstilladelser til asylansøgere er mere end halveret. Antallet af familiesammenføringer er også mere end halveret.

Kommunerne bliver ikke længere løbet over ende af indvandring. Derfor kan vi sætte flere kræfter ind på at skaffe uddannelse og arbejde til de indvandrere, som allerede er her.

Vi fører en fast og fair udlændingepolitik. Den står der bred respekt om. Og der

står bred respekt om integrationsminister, Bertel Haarder. Du løser din vanskelige opgave til et 13-tal. Tak, Bertel.

Før valget lovede vi højere strafferammer for vold og voldtægt. Det er gennemført.

Og vi har gjort mere end det. Bl.a. har vi skærpet kampen mod narko- og rocker-kriminalitet.

Der bliver nu afsagt hårdere domme ved domstolene. For voldtægt er straffene steget med omkring et år. For vold er strafflængden steget med omkring 30 pct.

Vi fører en konsekvent og håndfast retspolitik.

Vi har ønsket at skærpe straffene for overgreb mod mennesker. For der skal være mere respekt for menneskers liv og helbred.

Før valget lovede vi at stoppe skatternes evige stigning. Vi lovede et skattestop. Det er gennemført.

Der har nu været skattestop i Danmark i 1089 dage.

Nu kan lønmodtagere mærke fremgang i deres løn. Nu er der tryghed, fordi der ikke pludselig kommer nye skatter og afgifter.

Skattestoppet beskytter de lave indkomster mod at blive udhulet af stigninger i afgifter, bilskatter og boligskat. Vi har indført et særligt beskæftigelsesfradrag, som især er til fordel for de laveste indkomster. Og vi har fjernet 6 pct. mellemskatten for 750.000 skatteydere.

Med skattestop og skattelettelser er der flere, som føler, at det kan betale sig at arbejde.

Vi ønsker et samfund, hvor det kan betale sig at arbejde. Og med Venstre, så ved I, at det bliver til noget.

Det er de kontante resultater. Vi gav klare løfter. Vi har indfriet dem. Det, vi sagde, det har vi gjort. Det, vi lovede, det har vi holdt.

Vore modstandere gør ganske vist alt, hvad de kan for at danne falske myter om regeringen. Tegn et billede af en regering, som skærer ned og nærmest massakrerer den offentlige sektor og velfærdssystemet.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i alliance med Socialdemokratiet fører an i kampagnen.

Men hvad er sandheden? Sandheden er, at det offentlige forbrug i dag er 13 mia. kr. højere end i 2001. Sandheden er, at der i dag er 14.000 flere offentligt ansatte end i 2001. Sandheden er, at der er 600 flere læger, 700 flere sygeplejersker, 1.100 flere lærere i folkeskolen, over 2.000 flere pædagoger - og flere i det hele taget til at varetage en række vigtige velfærdsområder.

Så kom ikke og kald det nedskæring. Det er vækst.

Men det er ikke nyt, at vore modstandere prøver med skræmmekampagner, når de ikke selv har noget positivt at byde på.

Blot kan de ikke rigtig beslutte sig for, om vi er hulemænd eller julemænd.

Så for et stykke tid siden fandt Lykketoft på noget helt nyt. Han påstod, at regeringen stjæler hans politik. ”De gør det helt systematisk”, sagde han til en avis.

Men I kan tage det helt roligt. Tyveri er vist kun forsøget værd, hvis der er noget at gå efter. Jeg har læst Mogens Lykketofts seneste kongrestale. Den var lang. Meget lang. Men, rolig, der var intet nyt og spændende, vi kunne stjæle.

Hvad er det egentlig for et politisk alternativ, vi ser foran os? Ja, vi ser S og R. Vi ser Lykketoft og Jelved. Hvad ellers?

Jo, på et par punkter har de hen over sommeren forsøgt at formulere et alternativ. De vil sætte skatterne op. Nu kalder de det bare et skatteloft.

Men det er ikke en beskyttelse mod højere skat. Det er snarere en garanti for, at skatterne vil stige.

Og vi behøver bare spørge:

Kan der indføres en ny pinsepakke under loftet?

Svaret er ja.

Kan der lægges 10 mia. kr. ekstra i skat på virksomhederne?

Svaret er ja.

Kan boligejerne blive brandbeskattet.

Svaret er ja.

Skatteloft? Hvis det var udført af håndværkere, så var SR-skatteloftet allerede indklaget for Byggeriets Ankenævn.

Og så er der udlændingepolitikken. Her har Marianne Jelved jo gjort

krystalklart, at udlændingepolitikken skal lempes. Hun har ganske vist haft mange forskellige modeller på bordet hen over sommeren og efteråret. Først skulle 24 års reglen helt væk. Så skulle den sænkes til 21 år. Så til 18 år. Men nu er det også opgivet. Ingen aner, hvad der for tiden gælder. Så nu kender vi de radikale igen.

Men kernen i det hele er klar nok: Udlændingepolitikken skal lempes. Som Jelved har sagt: ”Det er ligegyldigt, om der kommer 4.000 eller 10.000 udlændinge til Danmark ved familiesammenføring.”

Det er det, vi ved om SR. Skatterne vil stige. Udlændingepolitikken atter sejle. Men hvad ved vi ellers?

Ja, jeg tror, at alternativet til regeringen bedst kan beskrives ved at citere en fremtrædende radikal politiker. Han gav en gang følgende præcise svar på et konkret spørgsmål: Tja, tjo, bum, bum, bum.

Vi står over for kolossale udfordringer i de kommende år. Vi er parate til at løfte den opgave. Vi har allerede taget fat.

Vi skal gøre Danmark til et førende vidensamfund.

Derfor har vi meget markant styrket indsatsen med forskning, udvikling og uddannelse.

Den tidligere regering efterlod et gabende hul i bevillingerne til forskning. Derfor måtte vi starte med at fylde hullet op. I perioden 2002 til 2008 tilfører vi ekstra 8 mia. kr. for at rette op på de faldende bevillinger, den tidligere regering efterlod.

På landsmødet sidste år lancerede jeg en strategi for at gøre Danmark til en førende videnøkonomi i verden. Og i løbet af det sidste år har regeringen taget en række markante initiativer.

Vi etablerer Højteknologifonden. Vi øger forskningen. Vi hjælper iværksættere.

Målet er at bringe Danmark blandt de absolut førende lande i Europa, når det gælder forskning, udvikling og start af nye virksomheder.

Og målet er at bringe Danmark helt i front, når det gælder uddannelse. Derfor har vi gennemført store reformer af folkeskolen, gymnasierne, erhvervsskolerne og universiteterne. Med højere faglige krav.

Og med flere penge. Vi bruger i dag 3 1/2 mia. kr. mere om året på uddannelse end i 2001.

Folkeskolen får et løft. Over de næste 4 år vil vi tilføre i alt knap 2,3 mia. kr. Til flere timer. Til nye lærebøger. Til modernisering af lokaler. Til computere. Til efteruddannelse af lærere.

Men penge gør det ikke alene. For vi har i forvejen verdens dyreste folkeskole. Det afgørende er undervisningen. Det afgørende er, at alle elever kommer ud af skolen med gode faglige færdigheder.

Derfor har vi indført bindende mål for, hvad eleverne skal kunne på bestemte klassetrin i folkeskolen. Derfor vil vi give skolerne bedre mulighed for at teste, om målene bliver nået. Og derfor bliver der udsendt nye læreplaner for gymnasiet.

Det, vi ønsker, er ikke den sorte skole. Det, vi ønsker er livets skole. Det, vi ønsker, er en skole, hvor børn og unge lærer noget, de kan bruge.

Vi står også over for en omfattende reform af den offentlige sektor. Vi har aftalt

en kommunalreform. En reform, som giver den enkelte borger mere kvalitet for pengene. Som styrker det lokale demokrati gennem stærke, bæredygtige kommuner. Styrker kommunerne ved at give dem flere opgaver. Giver medarbejderne nogle spændende og udviklende arbejdspladser.

Det er den største og vigtigste reform af den offentlige sektor i mange år. En reform, der skal sikre fortsatte forbedringer af den offentlige service. For de syge. For de handicappede og de svage grupper. For de ledige. Og for alle andre.

Reformen påvirker mange tusinde medarbejdere. Til alle jer vil jeg gerne understrege og gentage: Alle medarbejdere følger med opgaverne over i den nye struktur. Vi har brug for jer.

Kommunalreformen er ikke en spareøvelse. Vi skal fortsat have sygehusene, skolerne, børnepasningen, hjemmehjælpen, plejehjemmene, skatteforvaltningerne og alt det andet til at fungere. Regeringen lægger afgørende vægt på tryghed for de ansatte.

Vi vil have et tæt samarbejde med fagforeningerne og de kommunale organisationer. Sigtet er at sikre den størst mulige tryghed for de ansatte i forbindelse med de kommende flytninger af opgaver.

Og så skal vi have en folkeafstemning om den nye EU-traktat.

For nylig indgik Venstre og De Konservative sammen med Socialdemokratiet og de radikale en aftale med SF om forfatningstraktaten.

Det er en historisk aftale. Vi har givet klare indrømmelser til SF. Men det er indrømmelser, som jeg kan stå ved og med glæde vil forsvare. For det er en aftale, som lægger op til en både fremadrettet og offensiv dansk EU-politik. Og samtidig giver den nogle politiske garantier vedrørende arbejdsmarked og socialsystem i Danmark.

Det er en historisk aftale, fordi et bredt flertal i Folketinget nu står samlet bag et ja til den nye forfatningstraktat.

Det er en historisk aftale, som kan bane vejen for en helt ny EU-debat i Danmark. Væk fra den golde og triste diskussion om ja eller nej til EU. Over til en indholdsrig og positiv debat om, hvad vi vil med EU.

I tre år har Venstre og De Konservative stået i spidsen for fornyelse i det danske samfund.

Tre år med solide resultater.

Tre år med stærk økonomi.

Tre år med politisk stabilitet.

Tre år med forandring, der er gået hånd i hånd med tryghed.

Senest om et år skal der være valg. Lad mig sige det allerede nu. Og lad mig sige det klart og tydeligt: Vi er parate til at tage endnu en valgperiode i regering.

Jeg vil sige til den danske befolkning: Hvis I betror os ansvaret også efter næste valg, så vil vi fortsætte den linje, I har set i de første tre år.

Forandring og fornyelse. Stille og roligt. Og hånd i hånd med tryghed.

I ved, at I kan stole på os. Det, vi siger før valget, det står vi ved efter valget.

Og I ved, at når vi siger noget, så bliver det til noget.

For tre år siden vandt vi en historisk valgsejr. Og inden for det næste år skal vi vinde nye valg.

Det er et stort arbejde, der ligger foran os. Det vil kræve meget af hver enkelt. Af os alle sammen.

Heldigvis ved jeg, at I kan. Og at I vil.

Så vi kan vinde de kommende valg.

Så vi kan fortsætte det arbejde, vi har startet.

Så danskerne fortsat får frihed og fremgang.

Arbejde og ansvarlighed.

Tryghed og tillid.

Overskud og optimisme.

Kilde

Ukendt

Tags

Politisk tale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/formandens-velkomsttaleberetning>